

[Juln.]

Gang efter Gang er der i Udvalget saavel som over for den højtærede Justitsminister gjort Henstilling om at undlade at gennemføre Lovforslaget, indtil det nævnte Udvalgs Betænkning forelaa, men denne Henstilling har man ladet haant om. Mindretallet maa nu med Hensyn til dette Spørgsmaal nøjes med den fattige Trøst, der kan udledes af Fællesbetænkningens Stykke 2. Hvis jeg vidste, at den højtærede Justitsminister vilde sætte Pris paa en Vennetjeneste, kunde jeg maaske nok lade mig bevæge til mellem anden og tredje Behandling at stille Forslag om, at Loven først skulde træde i Kraft f. Eks. d. 1. November 1938. Den højtærede Minister kunde da, om han til den Tid fandt det formaalstjenligt, faa Lejlighed til at fremsætte Forslag om yderligere Udskydelse af Lovens Ikrafttræden, altsaa hvis det nævnte Udvalg endnu ikke til den Tid havde tilendebragt sit Arbejde.

Naar vi under Udvalgsbehandlingen saa stærkt har fremhævet det Synspunkt, som den af Mindretallet foreslaaede Ændring giver Udtryk for, og naar vi har maattet fastholde Kravet om en Mulighed for at apellere til Domstolene, er det ikke paa Grund af Principrytteri. Det har i og for sig heller ikke noget med Mistillid eller Tillid at gøre. Vor Stilling er taget ud fra rent saglige Hensyn. Vi maa være af den Opfattelse, at her, hvor det drejer sig om Tilbageholdelse i et Sindsygehospital trods fremsat Begæring om Udskrivning, gribes der saa dybt ind i den paagældendes personlige Frihed, at der bør være Adgang til at faa Retten til Tilbageholdelse prøvet for en Domstol. Derfor har vi fra Venstres og konservativ Side fremsat vort Ændringsforslag Nr. 4.

Det er muligt, der vil blive spurgt: Hvorfor ikke nøjes med Appel til Justitsministeren, eller Administrationen, om man vil? Til Besvarelse heraf vil jeg gerne fremsætte følgende Bemærkninger: Ved Domstolene er der foreskrevet en Række Regler, som absolut skal følges, nemlig: 1) begge Parter skal have Anledning til at udtale sig, 2) begge Parter skal gøres bekendt med, hvad den anden har fremført, 3) bortset fra enkelte Sager gælder der her fuld Offentlighed, 4) der kan forlanges Udskrift af alt, hvad der fremsættes under Domsforhandlingen, og endelig 5) Sagen kan appelleres til højere Instans. Ingen af disse Regler gælder for Administrationen. Selvfølgelig vil der, hvad enten det bliver Domstolene eller Administrationen, der skal træffe den endelige Afgørelse, blive indhentet Erklæringer fra sagkyndige, altsaa

fra Lægerne, men for Domstolene har Parterne Ret til at forlange andre Erklæringer og Ret til at blive bekendtgjort med de fremskaffede Erklæringer. Man vil let ud fra det, jeg her har fremført, kunne danne sig et Skøn over Forskellen paa de to nævnte Appelinstanter, Administrationen og Domstolene.

Mindretallet har under Arbejdet i Udvalget været mere end villigt til Forhandling om Enkeltheder i Lovforslaget, ligesom der under første Behandling af Lovforslaget baade fra konservativ Side og fra Venstres Side blev udtalt Velvilje over for Forslaget i dets Helhed. Men jeg tør nok svagt antyde, at Regeringspartierne saavel som den højtærede Justitsminister intet som helst Hensyn har villet tage til Mindretallets principielle Opfattelse med Hensyn til Appelininstansen, det har ikke været muligt at vinde Ørenlyd for dette Krav.

Det er mit Haab, at dette høje Tings Medlemmer vil finde det af Mindretallet stillede Ændringsforslag saa rimeligt og naturligt, at de ogsaa vil kunne stemme for dette Ændringsforslag. Jeg skal gerne føje til, at vi forbeholder os vor Stilling til Forslagets videre Behandling her i Tinget, indtil vi ser, hvilken Skæbne det af Mindretallet stillede Ændringsforslag faar ved Afstemningen ved anden Behandling.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa andre Enkeltheder end dem, jeg her har nævnt, idet Ordføreren jo har gjort Rede for de Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Justitsminister, og som Udvalget har kunnet tiltræde.

Skjerbæk: Jeg har ikke mange Bemærkninger at fremsætte til Lovforslaget, som det nu foreligger. Dels har Ordføreren for Udvalget (Holger Eriksen) gjort Rede for, hvilket Materiale der er indsamlet til nærmere Belysning af Sagen, dels har den ærede sidste Taler fremsat en Række Bemærkninger til Begrundelse af det Ændringsforslag, som Det konservative Folkeparti sammen med Venstre har stillet i Udvalget. Der er dog et Par Ting, jeg gerne vil have Lov at understrege.

For det første synes jeg, at Ordføreren, naar han anfører, at alt, hvad en Klageinstans har at skønne over i Sager som disse, er, hvorvidt Lægeerklæringen er udtømmende, giver Klageinstansen for ringe en Competence. Der er jo netop, hvor det drejer sig om at tilbageholde en Person imod hans Vilje, andre Hensyn at tage i Betragtning, foruden den Erklæring, som